

یادگیری فرزندان از زندگی زناشویی / نقش والدین در شکل گیری انتظارات فرزندان از زندگی متاهلی

بیشتر بچه ها از حرف های خصوصی که والدین گمان می کنند خارج از درک آنهاست مثل حرکت کوچکی به نشانه آرامش یا نگاه خشن آگاه هستند...

بیشتر بچه ها از حرف های خصوصی که والدین گمان می کنند خارج از درک آنهاست مثل حرکت کوچکی به نشانه آرامش یا نگاه خشن آگاه هستند و اگر چه بچه ها راجع به آنچه که یاد می گیرند حرفی نمی زنند، ولی درباره آنچه برای افراد متاهل اتفاق می افتد نتیجه گیری می کنند و این نتایج قسمت ماندگار عقاید آنها می شود و آنها را برای شکل دادن روابط زناشویی خود هنگامی که بزرگ شدند، آماده می کند. به گزارش خبرگزاری مهر، از قدیم گفته اند "بچه ها از کردارها می آموزند نه از گفته ها" و مطمئناً قبلاً این جمله را شنیده ایم که اگر می خواهیم بچه بیشتر مطالعه کند، بهترین راه این است که خودمان بیشتر مطالعه کنیم. وقتی می خواهیم طرز برخورد یا نحوه رفتار او را با دیگران بهتر کنیم، اول باید نحوه رفتار خودمان و آنچه بچه از دیدن رفتار ما یاد می گیرد را در نظر بگیریم. بچه ها هر چه را می بینند تقلید می کنند.

درست است که بچه از روابطی که خودش با پدر یا مادر دارد تاثیر می پذیرد، اما به روابط بین پدر و مادر هم توجه کرده و در مورد آن هم نتیجه گیری می کند. در واقع، این رابطه، برنامه ای برای تمام روابط نزدیک او در آینده خواهد شد. بچه ها بینندگان تیزبین زندگی زناشویی والدین هستند. چه حواستان باشد چه نباشد، بچه ها مو به مو جزئیات روابط زناشویی ما را زیر نظر دارند.

حقیقت این است که بیشتر بچه ها از حرف های خصوصی ای که والدین گمان می کنند خارج از درک آنهاست مثل حرکت کوچکی به نشانه آرامش یا نگاه خشن آگاه هستند. اگر چه بچه ها راجع به آنچه که یاد می گیرند حرفی نمی زنند، ولی درباره آنچه برای افراد متاهل اتفاق می افتد نتیجه گیری می کنند. این نتایج قسمت ماندگار عقاید و انتظاراتشان شده و آنها را برای شکل دادن روابط زناشویی خود هنگامی که بزرگ شدند، آماده می کند.

بچه ها برای اینکه از دنیا سر در بیاورند، به پدر و مادر روی می آورند. آنها همچنین نسبت به جو عاطفی اطراف خود حساس و واکنش پذیر هستند و نسبت به کشمکش و تنش هایی که حتی مستقیماً آنها را وارد معرکه نمی کند، بسیار تاثیر پذیر هستند. بچه ها دوستدار شادی هستند و اگر محیط شان محیط صلح جویانه و توأم با آرامش باشد، بهترین رفتار را خواهند داشت.

بچه ها برای دوری از تنبیه شدن و دردسر درست کردن سعی می کنند از قوانین سر در بیاورند که ببینند تا چه حد می توانند این قوانین را نادیده بگیرند. ولی روانشناسان متوجه شده اند که بچه ها برای یادگیری لزوماً همه چیز را مستقیماً خودشان تجربه نمی کنند، بلکه با نظاره مسائلی هم که برای دیگران رخ می دهد چیزی یاد می گیرند و این قوانین را در مورد خودشان اعمال می کنند.

بچه ها بینندگان هشیار روابط زناشویی هستند

بچه ها به موقعیت و نحوه مخالفت ما و نحوه واکنش ما و همسرمان نسبت به یکدیگر توجه کرده و به طرق نامحدود نظراتشان را پیرامون آداب زندگی شکل می دهند. بعضی از چیزهایی که یاد می گیرند در مورد نقش و فعالیت هایی است که مشخص می کند یک مامان و بابا چه کار می کنند. احتمالاً خاطرات خوب و داستانهای روزمره ای از بچه مان داریم که تظاهر می کند مامان است و چنان ماهرانه این نقش را بازی می کند به هر حال بچه ها هم در جریان جو عاطفی و احساس خوشبختی بین اعضای خانواده قرار دارند. بچه ها نحوه همکاری متقابل ما و همسرمان و با همدیگر به مسائل رسیدگی کردن را زیر نظر دارند، سپس راجع به نحوه رفتار افراد متاهل با یکدیگر در غم و شادی نتیجه گیری می کنند.

چه می بینند؟

تا به حال از خود پرسیده ایم که بچه ها دارند به چه چیزی فکر می کنند؟ گاهی تفسیرهایی می کنند که آدم را به خنده می اندازد. گاهی با درک و حس ششم خود، ما را مات و مبهوت می کنند. با رشد بچه ها، مشاهدات، عقاید و خاطراتشان هم دستخوش تغییر می شود. روانشناسان پی برده اند که بچه ها از سنین خیلی پایین، یک نقشه راه را خلق می کنند که به آنها در راستای درک دنیای پیرامون کمک کند. این کار برای قرار دادن شرایط جدید در زمینه ای که برای بچه ها قابل درک باشد و متعاقب آن برای آنکه پردازش اطلاعات به نحو مفیدتری صورت گیرد، ضروری است. حتی خود ما هم که بالغ هستیم از دانسته های قبلی مان برای تعبیر اتفاقات جدید استفاده می کنیم.

ساختار اصلي که به "طرحواره" موسوم است، غالباً براي فراگيري اطلاعات جديد تغيير مي کند ولي بيشتر برداشت ها و نتيجه گيري ها، انعکاسي از نظام فکري اي است که قبلاً شکل گرفته است. مطالعات تحقيقاتي روي بچه ها و بزرگسالان نشان مي دهد که افراد اطلاعاتي را انتخاب يا به آن توجه مي کنند که مهر تاييدي بر عقايد آنها باشد و هر دليلي خلاف آن را نادیده مي گيرند يا کوچک جلوه مي دهند.

اگر چه طرحواره فرزند مبتني بر رابطه اي است که شاهد آن بوده است، ولي بيشتر باوري است که خود بچه آن را شکل داده است و برداشت ها و عکس العمل هاي عاطفي او نيز در آن دخيل است. اين طرحواره شامل خاطرات انسان است اما در واقع چيزي فراتر از همه خاطراتي است که در خود جاي داده است در واقع به نظر مي رسد خاطرات اصلا ماندگار نيست در حالي که اين طرحواره است که تداوم دارد.